

Jan Czajkowski

Socialistisk Politik och Ukraina – debatt

Jan Czajkowski är en skarp kritiker av SP:s Ukraina-politik. Det började med ett meningsutbyte i tidningen *Internationalen*, som vi publicerat tidigare (med 3 inlägg från JC): [Debatt om Ukraina-kriget i Internationalen](#). Därefter satte tidningen stopp för debatten, men JC har fortsatt att framföra kritik på Facebook-sidan ”Vänner av Socialistisk Politik”. Vi har här samlat hans inlägg därifrån (+en del polemik). Undertecknad har kompletterat med noter och lästips.

Martin F

Ny fredsrörelse i vardande?

20 maj 2022

I *Internationalen* 19/2022 proklamerar tidningen: ”En internationell fredsrörelse har bildats mot kriget i Ukraina”.¹ Det handlar om ”The Association for a Global Left Conference for Peace” som hade sitt första förberedande möte den 8 maj.

Att initiativet kommer från ledande personer inom Socialistisk Politik är knappast någon hemlighet. Och internationellt samarbete låter väl bra. SP är ju en del av en internationell socialistisk rörelse med stolta traditioner, Fjärde Internationalen (FI).

Fast just kring kriget i Ukraina har SP hamnat i minoritet. FI har tagit en klar och konsekvent ställning för Ukrainas rätt att försvara sig mot den ryska imperialismens angreppskrig. Men att Ukrainas försvar i praktiken kräver att de får vapen från dem som är villiga att ge dem, det är för svårsmält för SP:s ledning, eftersom vapenleveranserna framför allt kommer från NATO. Det rimmar illa med SP:s NATO-motstånd, som självklart ses som överordnat den ukrainska nationens överlevnad. Och för att bygga motståndet mot NATO blir den svenska fredsrörelsen en central del, vilket kräver att man vänder sig mot användningen av vapen över huvud taget, både för Ryssland och Ukraina.

Därför väljer SP att runda FI, genom att bygga upp en ny internationell rörelse som tycker ungefär som SP:s ledning gör just nu. Om denna nya organisation är tänkt att bli en permanent ersättare för medlemskapet i FI, eller om den bara är en tillfällig dagslända, det får väl framtiden utvisa.

Att detta inte är helt okomplicerat är kanske inte förvånande. På ledarsidan i samma nummer tvingas *Internationalen* ta tydligt avstånd från organisationerna i Sveriges Fredsråd, som man kanske annars skulle förvänta sig kunde utgöra en viktig komponent i en sådan här rörelse. Men tyvärr visade det sig att Fredsrådet framför allt är en lekplats för svenska Putinkramare. Så det som blir kvar i den svenska grenen av den nya internationella fredsrörelsen verkar därför bli SP:s ledning och några enskilda vänsterpartister.

Inga representanter för Fjärde Internationalen utanför Sverige verkar ha deltagit på det internationella mötet, möjligen med undantag för en rysk organisation, RSD, som beklagar sig i *Internationalens* artikel att det ”i dagsläget finns det inte så mycket vi kan göra men vi förbereder oss för dagen då missnöjet med Putin och kriget ska växa och en ny massrörelse kan uppstå”.

Och man verkar bara ha lyckats hitta en enda anonym representant för den ukrainska vänstern, som man väl annars borde förvänta sig skulle ha en helt central roll i en fredsrörelse mot

¹ Artikeln ingår i [Vänsterpress om Ukraina-kriget i mitten av maj 2022](#)

kriget i Ukraina. Den "Workers' Front of Ukraine" [Ukrainas arbetarfront] som han representerar ger en helt annan bild av kriget än den som andra ukrainska socialister inom landet ger (men som Internationalen hittills inte varit intresserade av att lyfta fram):

"De högerextrema grupperna, som redan var starka i Ukraina, har bara blivit starkare av kriget... "Den internationella vänstern måste sätta press på sina regeringar att finna diplomatiska lösningar på det här kriget, inte att förvärpa det genom att hetsa på konflikten." Och man förespråkar att soldaterna på båda sidor ska förena sig i ett klasskrig.

Mycket lite material finns annars att tillgå på engelska angående organisationen *Workers' Front of Ukraine*. Men talande är att de var en av undertecknarna till ett upprop från den 24 november 2021 om situationen i Donbass, där ett antal stalinistiska "kommunistpartier" bland annat förklarar att "under de senaste sju åren har Ukraina utvecklats till en verkligt fascistisk stat", och där Ryssland kritiserar för att de inte ingriper med mer kraft i Donbass:

<http://www.idcommunism.com/.../communist-parties-on...>

Så om nystalinisterna i Workers' Front of Ukraine är välkomna i den nya internationella fredsrörelsen så är det lite svårt att förstå varför inte Sveriges Fredsråd fick vara med.²

I Internationalens artikel citeras också den irländske socialisten Paul Murphy som "förklarade att det finns två aspekter på kriget i Ukraina. – Den ena aspekten är att det är ett ryskt imperialistiskt anfallskrig och att Ukraina för en rättfärdig kamp för sin självständighet, vilket vi måste stödja. Men den andra aspekten är att det här också handlar om ett inter-imperialistiskt krig mellan Ryssland och Västmakterna, och där måste vi vara lika mycket motståndare till båda sidorna."

Frågan är väl då hur man får ihop dessa två aspekter till en sammanhängande praktisk politik – att stödja Ukrainas kamp för självständighet samtidigt som man är lika mycket motståndare till båda sidorna?

Internationalen verkar inte ha några invändningar mot att kalla kriget i Ukraina för "ett inter-imperialistiskt krig". Men hittills verkar SP skygga för att dra konsekvenserna av ett sådant resonemang. I stället för att som nu kräva "Vapenvila! Förhandlingar! Fred!" borde man väl i stället kräva "NATO ut ur Ukraina! Ingen vapenhjälp till NATO:s proxykrig i Ukraina!"

Om man dessutom håller fast vid den gamla socialistiskt anti-militaristiska principen att bekämpa den egna regeringens imperialistiska krigsansträngningar, då borde man ropa ut att Sverige faktiskt är krigförande part i det inter-imperialistiska kriget, eftersom man skickar vapen till Ukraina. SP borde då exempelvis kräva att de svenska hamnarbetarna vägrar frakta vapen till Ukraina.

Men det modet saknar man av någon anledning. För dem som väljer att karaktärisera kriget som ett "inter-imperialistiskt krig" verkar det mest vara en ursäkt för att till varje pris undvika att uttala ett klart stöd för den ukrainska sidan i kriget.

Och försöker man bygga en internationell rörelse med principlösheten som grund, då hamnar man nog ofelbart redan från början i dåligt sällskap.³

² Som JC misstänkte så är Ukrainas arbetarfront en (mao-?)stalinistisk organisation, vilket både framgår av den refererade webbsidan och av andra källor. Organisationen verkar också i stort sett sakna förankring i Ukraina.

³ *Sotsialnyi Ruch* (Sociala rörelsen), den organisation som Fjärde Internationalen har förbindelser med, säger följande om Ukrainas arbetarfronten: "Ukrainas Arbetarfront är en organisation som endast existerar på nätet, och består av stalinistisk vänster, som direkt förhärligar Stalin, förnekar Holodomor [den politiska frambringade massvälten i Ukraina på 1930-talet], och antar sexistiska och homofoba ståndpunkter på sin viktigaste sida på Telegram."

Artikeln: **Communist Parties on the situation in Donbass: "Fascism can't be healed!"**

Länk: <http://www.idcommunism.com/2021/11/communist-parties-on-situation-in-donbass-fascism-cant-be-healed.html>

SP och folkmordet i Ukraina

9 juni 2022

I södra och östra Ukraina har ryska trupper avancerat de senaste veckorna. Ryssland satsar nu på en snabb annektering av de områden man kontrollerar. I Cherson har man börjat ersätta ukrainska telefonnummer med ryska, med landsprefixet +7.

Rubeln håller på att ersätta *hryvnia* som valuta. Ryska införs som officiellt språk, ukrainska vägskyltar byts ut mot ryska. De ukrainska medborgarna ska nu tvingas ansöka om ryska pass och ryskt medborgarskap. Samarbetsmän utan någon folklig bas utses av ockupationsmakten till borgmästare för de erövrade städerna. De som motsätter sig ockupationen fängslas eller förs över till Ryssland, eller bara försvinner.

Folkmord

Ett par hundra tusen barn har kidnappats och förts in i Ryssland. I skolorna i de ockuperade områdena beordras lärarna att följa den ryska läroplanen, vilket förstås innebär att det ukrainska språket ska bort och att man inte längre får undervisa om den av Stalin framkallade svältkatastrofen i Ukraina under 30-talet.

Ryska soldater plundrar systematiskt ukrainska hem och skickar stöldgodset till sina familjer i Ryssland, med befällets goda minne. Ryssland har enligt uppgift konfiskerat 400 000 ton spannmål från de ockuperade ukrainska områdena, och en stor del av detta har skickats till vännen Assad i Syrien. 2 500 ton stål har skeppats ut från det ödelagda Mariupol.

Och detta är förstås bara början. Självklart kommer oberoende fackföreningar och politiska partier att förbjudas så länge som områdena i östra Ukraina står under rysk kontroll. Putin har sedan länge klargjort att hans uppfattning är att Ukraina helt saknar existensberättigande, annat än som en del av det ryska imperiet. Talesmän för Ryssland har klargjort att miljoner ukrainska "nazister", alltså de som kämpat för Ukrainas oberoende med eller utan vapen i hand, kommer att behöva likvideras.

Ukraina kämpar helt enkelt för sin överlevnad.

Det finns ett ord för det som pågår i Ukraina. *Folkmord*. Raphael Lemkin, den folkrättsjurist som myntade begreppet, beskriver det som "utrotningen av nationer och etniska grupper"-

vilket förutsatte att man tog livet av intelligentian, förstörde kulturer och överförde rikedomar (Philippe Sands, Vägen till Nürnberg, sid 182).

SP och Fjärde Internationalen

Vad anser då SP bör göras? Det är och förblir otydligt. I *Internationalen* 22/2022 refererar Håkan Blomqvist (HB) Fjärde Internationalens uttalande om kriget från den 24 maj.⁴ Det är ett mycket bra uttalande. Men vi får inte veta i vilken utsträckning HB och SP:s ledning står bakom uttalandets formuleringar.

Jag vill påminna om vad HB skrev för några veckor sedan: ”I stället borde svensk utrikespolitik i detta sammanhang inriktas på nedtrappning och förhandlingar om omedelbart eldupphör för att rädda liv och möjligheter till fred på mer eller mindre dåliga kompromisser men med chans till återuppbyggnad” (*Internationalen* 15/2022).⁵

HB:s fraser om ”nedtrappning”, ”förhandlingar”, ”omedelbart eldupphör” och ”mer eller mindre dåliga kompromisser” är så uppenbart väsensskilda från vad Fjärde Internationalen säger. Under snömoset verkar det handla om att en ren ukrainsk kapitulation egentligen är vad som krävs. Att det faktiskt handlar om liv och död för Ukrainas folk, det tycks inte gå att ta in för SP-ledningen.

Men nu verkar det som om SP:s linje kan vara på väg att få kraftfullt stöd. Tydliga indikationer har kommit de senaste dagarna om att Tyskland, Italien och Frankrike börjar förbereda marken för att sätta ökad press på Ukraina att acceptera en orättvis fred med landavträdelser till Ryssland. Och även om Ryssland mot förmodan skulle gå med på ett sådant fredsavtal är det troligt att det bara skulle innebära ett tillfälligt andrum för Putin innan han försöker erövra hela Ukraina igen.

Eftergiftspolitik är ingen väg framåt

Det är lätt att associera till hur västmakternas eftergiftspolitik mot Hitler inte ledde till den ”fred i vår tid” som man så fåfängt hoppades på, utan bara ökade nazisternas aptit. Men liksom Hitlers långsiktiga avsikter kunde spåras redan i *Mein Kampf*, flera år innan nazisternas maktövertagande, så klagjorde Putin sina storryska målsättningar i den beryktade artikeln som publicerades för ett år sedan (finns på Marxistarkiv).⁶

Och som Fjärde Internationalen skriver i sitt uttalande: ”Dessa regressiva tendenser förändrar den ryska regimen mot nyfascism, i vilken formella demokratiska procedurer gradvis undertrycks.”

För de stora europeiska länderna börjar problemen kring importen av den ryska gasen bli alltmer kännbara. Risken finns att ju längre tid kriget pågår kommer stora delar av den opinion i Västeuropa som idag ställer sig bakom stöd till Ukraina att börja vackla. När energipriserna fortsätter öka kan den ukrainska frihetskampen visa sig väga lätt.

För SP:s del är det förstås inte något så krasst som oljepriset som spelar in. Nej, här verkar det främst vara så att det handlar om ren opportunistisk förhållande till de pacifistiska gruppe- ringar inom och utom Vänsterpartiet som motsätter sig vapenleveranser till Ukraina och som tror att internationella konflikter i första hand handlar om bristande förståelse mellan folken.

Och kriget mot Ukraina verkar då mest bli ett problem för SP av den orsaken att det gjort ett svenskt NATO-medlemskap möjligt.

⁴ Se ”Internationell Ukrainasolidaritet mot Putins krig och all imperialism” i [Vänsterpress om Ukraina-kriget i början av juni 2022](#). Hela resolutionen finns i [Upprop och resolutioner om Ukraina-kriget](#)

⁵ Se HB:s slutreplik i [Debatt om Ukraina-kriget i Internationalen](#)

⁶ Putin: [Om den historiska enheten mellan ryssar och ukrainare](#)

Punkter där SP gått fel om Ukraina

13 juni 2022

För den som följt diskussionen om Ukraina i Internationalen och på andra forum kan det vara svårt att se tydligt var skiljelinjerna går. Alla som deltagit i debatten hittills har varit överens om att Ryssland måste dra tillbaka sina trupper från Ukraina. Men utöver detta självklara ställningstagande har det funnits mängder av konkreta frågor där jag menar att Socialistisk Politik och Internationalen har hamnat fel.

Här är min punktlista över sådana frågor. Om det är oklart för någon vad de olika punkterna egentligen baserar sig på kan jag försöka förtydliga dem på begäran.

Socialistisk Politik har:

1. Aningslöst givit sitt stöd åt Putins ”nedrustningsförslag” veckorna innan kriget började
2. Underlåtit att stå upp för principen att alltid stödja ett land som är offer för ett imperialistiskt angrepp, oavsett ledarskap
3. Likställt Rysslands och NATO:s ansvar för kriget
4. Undvikit att förklara att det bästa sättet att stoppa utvidgning av NATO varit ett kraftfullt stöd till Ukrainas försvar
5. Lagt skuld på Ukraina för att ha provocerat fram kriget genom sitt närmande till NATO och sin inrikespolitik
6. Underblåst mytbildningen kring inringningen av Ryssland genom att bortse från att drivkraften bakom NATO:s utvidgning har varit de östeuropeiska ländernas fruktan för den ryska imperialismen
7. Missförstått angreppskrigets drivkrafter – det är Putins storryska ambitioner som uppenbarligen är det huvudsakliga motivet
8. Beskrivit kriget som ett ”interimperialistiskt” krig där Ukraina påstås vara ett ombud för NATO och USA
9. Predikat ”nationalismens blodiga återvändsgränd” samtidigt som Ukraina blöder i kampen för sitt oberoende
10. Uttryckt pessimism vad gäller Ukrainas möjligheter att försvara sig
11. Ställt ukrainskt civilmotstånd som ett alternativ till väpnat försvar i stället för som ett komplement
12. Gått emot vapensändningar till Ukraina, med hänvisning till att detta ”inte är en uppgift som socialister kan bära”
13. Hävdade att vapenleveranser till Ukraina ökar faran för ett tredje världskrig och en kärnvapenkatastrof
14. Kapitulerat för och gjort sig till tolk för pacifistiska strömningar inom och utom Vänsterpartiet
15. Undvikit att sprida ståndpunkter från ukrainska socialister som förespråkat en annan linje än SP
16. Överdrivit de repressiva åtgärder som tidigare ukrainska regeringar vidtagit mot den ryskspråkiga befolkningen

17. Över huvud taget givit oproportionerligt utrymme i Internationalen åt den ukrainska regimens repressiva åtgärder
18. Starkt överdrivit Azov-regementets och den ukrainska extremhögerns inflytande samtidigt som man tonat ner de ryska motsvarigheterna
19. Skönmålat Minsk-avtalen som Ukraina tvingades acceptera efter ockupationen av Krim
20. Motsatt sig att Ukraina återtar kontrollen över Krim
21. Vägrat att solidarisera sig med den ukrainska nationen för att i stället tala om att stå på "folkets" sida i stället för på "statsapparaten"
22. Kritiserat sanktionerna mot Ryssland för att de främst drabbar vanliga ryssar
23. Förespråkade omedelbart eldupphör och förhandlingar till varje pris utan att ensidigt rikta dessa krav mot Ryssland
24. Spridit illusioner om att fredsförhandlingar skulle vara något oberoende verktyg som inte avspeglar materiella styrkeförhållanden
25. Undvikit att tala klarspråk om Putins politik för folkmord mot det ukrainska folket
26. Nedtonat Fjärde Internationalens ställningstaganden för Ukrainas sak
27. Startat ett initiativ till en egen "Zimmerwald-rörelse" mot kriget, i konkurrens till Fjärde Internationalens befintliga nätverk
28. I sitt nya nätverk inte hållit rent mot stalinistiska grupperingar som Worker's Front of Ukraine som beskrivit Ukraina som fascistiskt och kritiserat Ryssland för passivitet i stödet till separatisterna i Donbass ⁷
29. Prioriterat de internationella grupperingar som tagit ställning mot vapenhjälp till Ukraina i Internationalens bevakning
30. Begränsat möjligheterna för kritiska röster som stöder Fjärde Internationalens linje att göra sig hörda om kriget i Internationalen efter att "debatten nu är avslutad"
31. Utmålat dem som stöder FI:s linje för "skönmålning av NATO-USA"

Kommentarer (på Facebook) – utdrag:

[Meningsutbyte med Johannes Jensen]

Johannes Jensen:

Det är så mycket påståenden här som blandar högt och lågt, SP och Internationalen att det är svårt att besvara. Vad du anser vara felaktiga analyser blandas med kritik mot konkreta ställningstaganden.

Jag ger dig Jan rätt i att bl a jag själv var helt övertygad om att Ryssland inte skulle riskera krig pga av att landet är i så dåligt skick. Samt att jag och säkert SP i stort underskattade Ukrainas försvar och överskattade ryska arméns styrka. Det gjorde de flesta bedömare också.

Men överallt betonas att Ukraina har rätt att försvara sig och att ansvaret ligger på aggressorn i Kreml, samt att allt delat ansvar gäller de processer som pågått innan invasionen inleddes. Inte kriget som sådant. Alla folk har rätt att försvara sin suveränitet (jag vet inte hur många

⁷ Se "Ny fredsrörelse i vardande?" ovan, där det bl a finns en länk till ett uttalande som visar detta.

gångar det upprepats). Förmodligen avviker din analys av processerna bakom/innan kriget från SP:s och Internationalens, men blanda inte ihop bakgrunden med själva kriget. Jag tycker istället att du underdriver Natos roll och hur man drivit Ukraina framför sig.

Att Ukraina blöder för sitt oberoende motsätter inte att nationalismen är en återvändsgränd. Vad är nästa steg i processen tänker du?

Vad menar du med att SP/Internationalen motsatt sig sanktioner? Vad jag vet har SP och Internationalen betonat vikten av att verkligen bryta de ekonomiska banden mellan Väst och Ryssland genom fossila energiflöden – och definitivt inte motsatt sig sanktioner. Analysen är ju att Väst låter ukrainska folket blöda för att man inte är beredda att på allvar klippa banden.

Svar från Jan Czajkowski:

Jag uppskattar att du som ledande kamrat i SP tar dig tid att på ett sansat sätt ta upp några av punkterna som jag listat. Du har rätt i att det är en salig blandning. Men jag kände ett behov att både för egen del, och förhoppningsvis även till viss nytta för andra, att sammanfatta alla punkter jag kunde komma på där jag uppfattar att det finns skiljelinjer. Kanske kan man då få en förnyad diskussion kring en del av dem.

Jag trodde inte heller att Ryssland faktiskt skulle invadera Ukraina i full skala. Men att hotet fanns där och var överhängande var uppenbart för alla även före den 24 februari i och med de ryska truppkoncentrationerna vid gränsen mot Ukraina. När Internationalen då veckorna innan invasionen väljer att förklara sig positivt inställd till Putins så kallade nedrustningsförslag, då är det i bästa fall aningslöst.

Och när kriget väl är ett faktum, när det ukrainska motståndet förbluffar världen och allt fler talar om att en ukrainsk seger faktiskt är möjlig? Fortfarande i mitten av april, efter nästan två månader av krig, skriver Håkan Blomqvist i Internationalen 15/2022: ”Att istället hoppas på att det nuvarande blodiga och förödande kriget ska pågå tills Ukrainas och dess västallierade triumferar över en krossad rysk krigsmakt plus en störtad regim i Moskva, är det mer realistiskt?”

Håkans alternativ är ”nedtrappning”, ”förhandlingar”, ”omedelbart eldupphör” och ”mer eller mindre dåliga kompromisser”.

Arbetarrörelsens, socialismens och den antiimperialistiska frigörelsens historia kan mycket väl betraktas som en serie av upprepade nederlag, där de förtryckta i bästa fall har vunnit tillfälliga delsegrar. Vad får det för konsekvenser för hur man tar ställning till olika strider?

Jag har alltid uppfattat att vi konsekvent måste stödja den rättvisa kampen, även i de fall där vi kan se att oddsen för att lyckas är mycket dåliga. Det kan aldrig vara socialisters uppgift att utifrån uppmana strejkande arbetare till förhandlingar eller dåliga kompromisser så länge kampen pågår. Det är bara de som kämpar som själva kan avgöra när det är dags att ge upp eller sätta sig vid förhandlingsbordet.

Men i fallet Ukraina har SP uppenbarligen gjort bedömningen att ett väpnat försvar är för smärtsamt. Så samtidigt som Ukraina har ”rätt att försvara sin suveränitet” och rätt att ”ta emot vapenhjälp från den som är villig att ge den”, så är SP samtidigt emot vapenleveranser. Eller, man har i alla fall aldrig velat precisera vilka vapen som man tycker att Ukraina borde få, eller från vem de i så fall borde komma. Hur går det ihop? Är det ett trovärdigt försvar för Ukrainas ”rätt”? För mig är det obegripligt!

Du tycker att ”nationalismen är en återvändsgränd”, och det finns det förstås gott om exempel om. Men då verkar du inte se att det finns en avgörande skillnad mellan den reaktionära nationalism som används för att hävda den egna nationens överlägsenhet och för att hetsa mot undertryckta nationer och folkgrupper – och den revolutionära nationalism som har funnits

med som ett element i stort sett i alla befrielsekrig under 1900-talet. För Putin är det helt livsviktigt att utplåna den ukrainska nationen, dess kultur och dess språk. På samma sätt kommer den ukrainska frihetskampen även för socialister att vara ett försvar av nationen som sådan. Att inte ta hänsyn till den aspekten vore att överlämna frågan och hela kampen för oberoende till högnationalisterna. Bara genom att ukrainska socialister konsekvent försvarar den ukrainska nationen kan de visa på hur exempelvis attacker på ryskspråkiga, romer, kvinnor och HBTQ-aktivister försvagar kampen mot den ryska imperialismen.

Du skriver: ”Men överallt betonas att Ukraina har rätt att försvara sig och att ansvaret ligger på aggressorn i Kreml, samt att allt delat ansvar gäller de processer som pågått innan invasionen inleddes. Inte kriget som sådant.” Du anser alltså att Ukraina har en del av ansvaret för att kriget utlöstes? Det betyder då att du inte tror på att Putin menar vad han säger när han hävdar att Ukraina inte har något existensberättigande annat än som en del av det historiska Storryssland?

Du menar kanske fortfarande att det är Ukrainas närmande till väst och diskrimineringen av rysktalande som egentligen ligger bakom, fast Putin inte längre pratar om det? Eller att det faktiskt finns en liten grupp nazister i Ukraina som lyckats skrämman upp Putin, fast han själv aldrig haft några problem att samarbeta med nazister i Ryssland och på annat håll?

Angående frågan om sanktionerna, så uttrycker SP:s styrelse i sitt uttalande från 26 mars ”solidaritet med den ryska civilbefolkning, drabbad av sanktioner som inte gör skillnad på regimens krigsförbrytare och undertryckta människor”. Nu är ju de sanktioner som kan riktas mot krigsförbrytare och oligarker ganska lätt räknade. Vi är säkert överens om att kräva att ryska makthavares tillgångar i väst ska beslagtogs – men sen då? Alla ekonomiska sanktioner mot Ryssland som stat kommer i sin förlängning att drabba de fattiga eftersom rövarna som sitter vid makten alltid kommer att fortsätta stjäla från den egna befolkningen. Så konkret, vilka sanktioner mot Ryssland är det som SP vill ska upphävas?

[Meningsutbyte med A G Khan]

Arash G Khan:

Vi ser ett exemplöst stort amerikanskt militärt stöd till Ukraina och Nato-utvidgning parallellt. Du har de facto fel i punkt 4. Eller tror du att ännu mer militärt stöd – kanske rentav direkt med stridande amerikanskt flygvapen – skulle motverka Nato och varför skulle isf Nato motverka sig självt och sina intressen?

Svar från Jan Czajkowski:

Jag syftar i första hand vad SP borde fört fram (”förklarat”) som det bästa sättet att förhindra svenskt och finskt inträde i NATO. Nämligen att visa på att den ryska militära inkompetensen bekräftar att det inte finns något reellt militärt hot mot de nordiska länderna idag. Tyvärr har det ju visat sig att USA inte vågar bistå Ukraina med det som de verkligen skulle behöva för att driva ut den ryska armén – avancerat stridsflyg och artilleri med tillräckligt lång räckvidd för att kunna återta Donbass.

Arash G Khan:

Men alltså det är din åsikt och du har ett ansvar att argumentera för din åsikt. Folk kan inte argumentera för en åsikt de inte har, sitta och argumentera för motståndarens sak. Inte andras fel att din åsikt saknar trovärdiga argument och krockar med verkligheten, andra kan inte fixa det åt dig. Detta är det mest absurda jag hört, vem tror du att du är?

...

Den ryska militära inkompetensen har kablat ut överallt parallellt med att vi måste gå med i Nato för att skydda oss. Din strategi spelar inte ut sig så som du önskar utan konsekvensen är raka motsatsen.

Svar från Jan Czajkowski:

Jag vet inte om du med ”folk kan inte argumentera...” menar att din åsikt är att det faktiskt finns ett aktuellt ryskt militärt hot mot Sverige, eller vad du egentligen syftar på. Jag anser att genom att USA och NATO är ovilliga att leverera de vapen som Ukraina behöver för ett avgörande så bidrar de till att förlänga kriget, vilket ur deras synvinkel kanske har sina fördelar. Men jag vet ju sedan tidigare inlägg från dig att du är stenhårt mot avancerade vapen till Ukraina eftersom du säger att det ofelbart skulle leda till ett tredje världskrig. Hur du nu kan veta det. Kanske för att Putin och Biden antyder det?

Arash G Khan:

Fortfarande verkar du inte förstå att grunden är att Nato-staterna och deras allierade agerar efter sina intressen. Därför applåderar jag inte deras vapenleveranser, utan ställer mig skeptisk och menar att vänsterns uppgift i detta skede är en annan än applåder åt det militärindustriella komplexet. Jo, även USA:s egna militära experter varnar för risken för världskrig om man blandar in amerikanska avancerade vapen som t ex kan sända missiler in i ryska städer. Risken dvs ingen har sagt att det ofelbart leder till det. Hur många procent risk för kärnvapenutrotning menar du är acceptabelt?

Svar från Jan Czajkowski:

Intressant att du litar på USA:s militära experter. Och att du räknar med acceptabla procent-satser för risk för kärnvapenutrotning.

Konsekvensen blir att för att komma ner till noll procent så måste man acceptera allt som Putin begär. Ju mer aggressiv och irrationell han framstår, desto mer måste vi vika ner oss. Säger han i morgon att han vill svälja hela Europa så kan vi kanske möjligen begära förhandlingar om saken – det som SP numera sätter så stor tilltro till.

Hade Trump suttit kvar i Vita Huset med fingret på avfyrningsknappen hade vi fått lyda honom också. Fast han var ju i alla fall inte så intresserad av att utvidga NATO.

[Meningsutbyte med Ulf Östman]

Ulf Östman:

Nu har kriget pågått i snart 4 månader. Jag vet inte hur många som har dött. Miljoner är på flykt. Ukraina är sönderbombat. Stad efter stad blir till grus. Mer död och förödelse lär det bli. Det är en debattens tragik att jag nu måste skriva följande: Det är Putin som är ansvarig. Så klart. Ingen säger emot detta, men ändå tycks det krävas. Gång på gång.

Jan Czajkowski kritiserar att SP/Internationalen har strypt debatten. Men vi för ju en debatt här! Du hade fram till krigets utbrott skrivit två korta inlägg på 2,5 år i denna grupp, men sen Ryssland invaderade Ukraina har du skrivit 14 – och fått tre (om jag inte missminner mig) långa inlägg publicerade i Internationalen! Har din röst strypts på något sätt?

Gång på gång har dina inlägg fått svar här, och du har oftast svarat med raljant och otrevlig ton. Ofta genom att upprepa vad du redan sagt.

Nu fortsätter det. Påståenden helt utan hänvisningar, vilket är ett minimikrav för att andra öht ska kunna svara på det du påstår.

Men iaf: Jan vill nu trappa upp det hela. Från början ville han se svenska anti-tank-vapen skickas till Ukrainas armé. Nu vill han ”avancerat stridsflyg och artilleri med tillräckligt lång räckvidd”. Som om man bara kan lämna över stridsflyg hursomhelst och säga ”här har ni, flyg!”. För du kan väl ändå inte mena att svenska piloter ska börja anfälla rysk militär? Oaktat okunnigheten i vad som kan erbjudas andra staters militär, så undrar jag: Har det ett slut? Finns det någon vapenform som bör begränsas nu och i framtiden? Eller ska vi bara vråka på? Andra har ställt frågan tidigare: När tar det slut?

SP har från början varnat för en utveckling som blir en krigets spiral. SP har inte uppmanat den svenska krigsmaskinen (som vi aldrig gör) att stödja en annan borgerlig stat. Vi är för solidaritet mellan socialister och arbetarorganisationer. Och det ska sägas som en parentes: Om Ryssland är en imperialistisk makt, så är Ukraina – med NATO i ryggen och 44 miljoner invånare och ett facit av bombardemang under 8 år mot Donbass – inget litet oskyldigt Vietnam anno 1965 som vissa vill få det till. Det är betydligt mer invecklat än så. Det handlar heller inte om en socialistisk revolution i Spanien 1936, vilket är ett ännu sämre exempel som använts.

Hur många fler ska dö, Jan? Hur länge ska kriget pågå? Till allt är i grus? Jag tycker du är svaret skyldig, samtidigt som jag anar ditt svar; Så länge som möjligt.

PS. Jag har ställt jättemånga frågor i texten ovan. Jag räknar inte med att få svar på någon. Som vanligt, eftersom det är inte så du diskuterar, Jan.

Svar från Jan Czajkowski:

Jag kan hålla med om att jag raljerar ibland, men om du tar ett steg tillbaka borde du kunna se att även du (även i ditt senaste inlägg) och i synnerhet Arash gör sig skyldiga till samma synd. Exempelvis när du nu anar att jag vill att kriget ska fortsätta ”så länge som möjligt”. Kan du begripa att sånt knappast bidrar till att debattklimatet blir det bästa?

Alla håller med om att det är Putin och Ryssland som har startat kriget. Men när SP och Internationalen säger det så kan man samtidigt inte låta bli att säga att Ukraina har ett ansvar för kriget. Du skriver till exempel om ”ett facit av bombardemang under 8 år mot Donbass” och verkar glömma att det inte hade behövts något ”bombardemang” om Ryssland inte hade inlett sin lågintensiva krigföring mot Donbass efter att ha annekterat Krim. Det blir märkligt när man hävdar att Ukraina är medskyldigt till kriget genom att de försvarat sitt territorium.

Du menar tydligen att man som socialist aldrig kan ”stödja en borgerlig stat”. Det har som du antagligen vet aldrig varit Fjärde Internationalens ståndpunkt, eftersom de menar att man måste försvara ett land som blir offer för ett imperialistiskt angreppskrig.

Frågan är om du ser något annat sätt att få slut på kriget än en ukrainsk kapitulation? Att i allmänhet dra visan om ”förhandlingar” och ”fred”, och dessutom utan att tydligt rikta dessa fromma förhoppningar mot angriparen, det är enligt min mening ett svek. Att säga att Ryssland visserligen är huvudansvarigt, men antyda att det bästa för att få slut på kriget är att vika sig och ge Putin vad han vill ha.

Angående vapen till Ukraina, så är min ståndpunkt att de måste få de vapen de behöver för att kunna segra. Den teknik som jag nämner är den som Ukrainas regering och även svenska militärexperter bedömer som nödvändiga. Att nya vapensystem kräver utbildning är en självklarhet. Ingen utom du har så vitt jag vet föreslagit att ”svenska piloter ska börja anfälla rysk militär”. Ingen har heller föreslagit att Ukraina ska ha egna kärnvapen, trots att en del faktiskt i debatten i det här forumet har antytt att Zelenskyj haft sådana krav. Här kunde det vara på sin plats att raljera lite, men jag avstår för att skona dina känslor.

När det gäller debatten i tidningen – jag tog upp det som en punkt, eftersom ingen som avviker från Internationalens linje har tillåtits nya debattinlägg efter Håkan Blomqvists slutreplik i mitten av april. Jag tycker det är anmärkningsvärt, eftersom nya frågor och nya aspekter ständigt dyker upp i och med krigets utveckling. Om du ser på vanliga media så fortsätter debatten om kriget i högsta grad att vara levande. Borde inte detta synas även i Internationalen? Kriget i Indokina höll på år efter år, och det hade väl varit märkligt om en socialistisk tidning då skulle ansett all debatt var överflödigt redan efter några få veckor av krig?

Ulf Östman:

Jag tackar för ett trevligt och bra svar!

Lästips

FI om Ukraina-kriget:

[Upprop och resolutioner om Ukraina-kriget](#)

[Tom Harris: Rapport från Internationell solidaritetskonferens med Ukraina](#)

Om Ukrainas rätt till självbestämmande:

Se “Vänstern har alltid försvarat den grundläggande rätten till självbestämmande” i [Artikel och intervju med Ilja Budrajtskis](#) (förf är rysk socialist)

[Taras Bilous: Självbestämmande och kriget i Ukraina](#)

[Taras Bilous: Kriget i Ukraina, internationell säkerhet och vänstern](#)

Om Putins Ryssland:

[Vart går Ryssland? Olycksbådande ideologiska tendenser](#)

Vladimir Putin: [Om den historiska enheten mellan ryssar och ukrainare](#)

[En rysk plan för folkmord på Ukrainas folk](#)